

MEDIA

DOOR CHRIS TILS, SASKIA BULTMAN-BEELE EN TON SMITS

Morgen vertel ik alles

BOEK

Zes jaar lang weet schijnstudent Job van Ballegoijen de Jong iedereen om de tuin te leiden terwijl hij doet alsof hij geneeskunde en vervolgens geschiedenis en rechten studeert. Ik was nieuwsgierig naar het van waaruit, waarom, hoe, wat en waartoe van zijn verhaal dat zich afspeelt in de stad Leiden, de stad waar ik zelf ook heb gestudeerd. Eerlijk gezegd kon ik mij er als voormalig brave rechtenstudent in eerste instantie niets bij voorstellen. Tot ik begon met lezen. Elk groot verhaal

begint namelijk ooit klein. Job neemt je mee in zijn bouwwerk van leugens tegen de achtergrond van zijn identiteitsontwikkeling als jonge, homo-seksuele student waarbij hij thuis ook nog eens wordt geconfronteerd met de progressieve, ongeneeslijke ziekte van zijn vader. In de buitenwereld treft hij een nagenoeg grenzeloze omgeving waarin hij feilloos weet te voorkomen dat zijn leugens worden ontdekt. Als hij uiteindelijk ook uit de kast komt als schijnstudent levert dat hem, tegen zijn verwachting in, veel begrip en mededogen op. Met zijn psychologische reflectie op de gebeurtenissen weet Job het proces waarin de leugen regeert in een ruimer perspectief te plaatsen, zonder zichzelf daarmee vrij te pleiten.

Morgen vertel ik alles is een uitnodiging om je eigen wortels onder de loep te nemen, te kijken voorbij het zichtbare gedrag en bovenal: een meesterlijk pleidooi voor medemenselijkheid. (SBB)

Ouderpardon THEATER

Zijn ouders wel voorbereid op hun taak? En hebben kinderen eigenlijk ergens recht op als ze door hun ouders worden opgevoed? In de voorstelling *Ouderpardon* van theatermaakster Minou Bosua wordt een theatrale rechtszaak gevoerd om deze vragen te onderzoeken. Met zang, dans, documentaire filmfragmenten en ook veel humor wordt het publiek meegenomen in verhalen van kinderen en jongvolwassenen over hoe zij hun opvoeding hebben ervaren. En ook ouders komen aan het woord, om, soms schoorvoetend, te vertellen over hoe zij worstelen met hun rol als opvoeder. Waarbij ze soms ook niet veel voorbeeld hebben gehad van hun eigen ouders..... De voorstelling *Ouderpardon* speelde ook in Wenen en Berlijn, en komt weer terug in Nederland met een uitgebreide tournee. (CT)

Schaduw THEATER

'Iemand met zijn schaduw confronteren is hem zijn eigen licht laten zien.' Dat citaat van de beroemde Zwitserse psychiater en psycholoog Carl Gustav Jung inspireerde theatermaker Marte Boneschanker tot de theaterervaring Schaduw. In het theater staan eenpersoonstentjes met een schapenvachtje erin. Door een zwartgesluisde mannen en vrouwen word je naar je tentje gebracht. In het tentje tref je een fluisterschelp, met een luisteraar aan de andere kant. Je ziet dus niet wie er aan de andere kant van de schelp zit. En dan begin je te vertellen over je schaduw tegen die anonieme vreemde. Misschien vertel je wel iets wat nog nooit iemand van je heeft gehoord. Een anonieme moderne biecht. In het tentje komt het aan op persoonlijke moed. Moed om te erkennen wat er in jouw schaduw zit. En het op die manier juist licht te geven. En misschien te ervaren dat je zelf lichter het tentje uitkomt? (CT)

Dit kan ook een goede tijd zijn BOEK

Het leven trekt keihard aan de handrem als Roek Lips (schrijver, spreker en televisie- en theatermaker) te horen krijgt dat hij lijdt aan een zeer agressieve vorm van leukemie: geen lezingen meer, geen optredens, geen interviews en (bijna) geen contact met zijn meest dierbaren. Lips brengt maandenlang in eenzaamheid door, onzeker over zijn lot. Dit kan ook een goede tijd zijn is echter veel meer dan een dagboekverslag van een ziekteproces. In zijn onvrijwillig isolement maakt Lips een diepe reis naar binnen waarin belangrijke gebeurtenissen in zijn leven in een ander daglicht komen te staan en er meer ruimte komt voor zingeving. Met voor mij als hoogtepunt (al klinkt dat misschien raar) de troostgevende en contemplatieve correspondentie met broeder Thijs. Het lijkt wel of we het leven pas echt ten volle kunnen beetpakken als we de dood in de ogen kijken; dit boek lezend besef je dat eens te meer. (TS)

Plek PODCAST

In de tiende afdeling van de serie *Phoenix in gesprek* interviewen Lisette Snippe en Jill Pisters Hannah Lassche en Saskia de Boer over het opschuiven van hun plek als deelnemer in opleidingsgroepen naar de plek van trainer binnen Phoenix. Hannah en Saskia vertellen openhartig over de betekenis van hun persoonlijke reis als dochter van hun moeder voor hun professionele plek. Hoe brengen ze zichzelf in de ontmoeting, in relatie tot cursisten en collega's?

Wat ik heel leuk én spannend vond aan het gesprek is dat Hannah en Saskia ter plekke hun eigen schaduw aan het licht brengen en daarmee juist hun eigen plek verstevigen door voor te gaan in dat leerlandschap. Een waardevol gesprek over te grote schoenen die kunnen knellen als de stemmen van vroeger weer klinken, een steen verleggen in een rivier op aarde én hoe de rivier altijd weer haar bochten neemt. (SBB)